

Intervju med Sarah Ali, intervjuperson nr 6

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 00:07:59 + 00:51:56

Datum: 2018-04-10 och 2018-04-13

Intervjuare: Rolf Sossna

Plats: Ett enskilt studierum på Chalmers tekniska högskola

Tid: 13.00 – 14.00

Intervju med Sarah Ali

Bandningen börjar

Intervjuare [00:00:02]: Säg något.

Talare [00:00:03]: Hallå, hallå.

Intervjuare [00:00:03]: Ja men det fungerar jättebra men då så då kör vi. Vi börjar med lite formellt, vad heter du?

Talare [00:00:13]: Jag heter Sarah Ali.

Intervjuare [00:00:15]: Och hur gammal är du?

Talare [00:00:17]: Jag är 20 år gammal.

Intervjuare [00:00:19]: Och var bor du?

Talare [00:00:21]: Jag bor i Tynnered, Västra Frölunda, Göteborg.

Intervjuare [00:00:25]: Och var är du född?

Talare [00:00:26]: Jag är född i Biskopsgården.

Intervjuare [00:00:29]: Och vad arbetar du med eller vad har du för sysselsättning?

Talare [00:00:32]: Jag studerar på Chalmers tekniska högskola till civilingenjör och så jobbar jag på Volvo Cars som montör.

Intervjuare [00:00:42]: Okej.

Talare [00:00:46]: Det visste du inte? [Skrattar].

Intervjuare [00:00:47]: Det måste vara (?) [skrattar].

Talare [00:00:48]: Det visste du inte va haha.

Intervjuare [00:00:51]: Hur fungerar det? Vi tar det på en gång. Hur fungerar det?

Talare [00:00:53]: Det fungerar bra men jag jobbar som flexpoolare så de ringer in mig när de behöver mig eller så kan jag skriva typ när jag vill ha jobb och så bokar de upp mig när jag har tid helt enkelt...

Intervjuare [00:01:03]: Jaja.

Talare [00:01:04]: ... och så går jag dit och jobbar liksom, innertak gör vi på min avdelning.

Intervjuare [00:01:09]: För jag tänkte herregud man kan inte jobba heltid där och...

Talare [00:01:11]: Nej, nej, nej det skulle aldrig gått.

Intervjuare [00:01:13]: Hur är det då?

Talare [00:01:14]: Det är bra alltså man får ordning på sin dag kan jag säga för man vaknar 06.30 eller man börjar 06.30 så man måste vakna 05.30 för att hinna till jobbet och sen så det är ganska mycket bilar vi gör så att man måste verkligen vara stresstålig för att palla tempot, men det går.

Intervjuare [00:01:34]: Vad gör du?

Talare [00:01:35]: Jag gör innertaken till bilarna.

Intervjuare [00:01:36]: Monterar alltså?

Talare [00:01:37]: Ja monterar innertaken.

Intervjuare [00:01:38]: Jaha.

Talare [00:01:40]: Yes Ettettan.

Intervjuare [00:01:42]: Är det svårt?

Talare [00:01:43]: Nja alltså i början var det jättesvårt då hade man så här konstant ont i fingrarna men sen så vänjer man sig och så får man tips och trix på hur man ska montera de olika beståndsdelarna på taket och så finns det vissa tak som är svårare än andra, alltså vi monterar ju tre olika bilar.

Intervjuare [00:01:56]: Okej.

Talare [00:01:57]: XC90, XC60 och V90 så det finns, alltså jag undrar om jag säger för mycket... [skrattar].

Intervjuare [00:02:03]: Nej, nej.

Talare [00:02:05]: Nej men jag menar så här Volvo kanske har någon sekretess på det här [skrattar] och bara Sarah nej men vissa bilar är helt klart svårare att montera än andra bilar och vissa är typ så här enkla men det är jättemycket som ska göras på dem så det tar en sådan jävla tid.

Intervjuare [00:02:18]: Okej.

Talare [00:02:19]: Men det går, det går. Det är roligt när man har ett roligt lag också och det är det som jag har. Det är det som är det viktiga.

Intervjuare [00:02:24]: Ni jobbar ihop?

Talare [00:02:26]: Ja för att just på innertaken så jobbar man, på ett tak jobbar man tre personer liksom.

Intervjuare [00:02:31]: Så det krävs ett samarbete för att det ska fungera?

Talare [00:02:33]: Ja, ja, ja precis så man kan hjälpa varandra typ om jag blir klar snabbare med min för då har jag typ en balans liksom, någonting som jag ska göra, om jag blir klar snabbare så kan jag hjälpa personen på en annan balans så att den blir klar.

Intervjuare [00:02:45]: Är det väldigt högt tempo?

Talare [00:02:47]: Ja, ja, ja det är superhögt. Det är ungefär ett tak per minut.

Intervjuare [00:02:50]: Ett tak per minut?

Talare [00:02:51]: Ja är det här sekretess? [Skrattar].

Intervjuare [00:02:52]: Shit, nej jag tror inte det.

Talare [00:02:54]: Nej alltså vi producerar ungefär 400-500 tak per pass, niotimmarspass.

Intervjuare [00:02:59]: Herregud.

Talare [00:03:00]: Så det är 400-500 bilar med andra ord.

Intervjuare [00:03:03]: För jag har hört att det har effektiviserats...

Talare [00:03:04]: Hela tiden.

Intervjuare [00:03:05]: ... att de liksom tightat till det så.

Talare [00:03:08]: Ja de räknar ju på varje steg vi tar alltså varje steg så här de bara ja men det här tar tre sekunder där så typ om man ska, man får ju så här pärmar som man ska läsa så det är helt sjukt så har de timat du vet och så typ ja men det ska ta tre sekunder att skicka iväg vagnen och en sekund att komma tillbaka till balansen och en sekund att göra det här

och det här så att ja.

Intervjuare [00:03:27]: Hur känns det då?

Talare [00:03:28]: Alltså i början var det ju jävligt det måste jag erkänna men nu är det så här alltså du tänker inte ens på vad du gör nu bara gör du det och så kan du prata samtidigt liksom.

Intervjuare [00:03:37]: Okej.

Talare [00:03:39]: Så det blir liksom enklare ju längre du går men i början så var man tvungen att vara jättekonscentrerad oh my god är allting bra? Är allting rätt? Är allting bra? Eeh men nu så blir det så här ja men jag vet att det är bra för jag har gjort det här en miljon gånger innan liksom minst 500 eller...

Intervjuare [00:03:52]: Men det är inte stressigt då eller?

Talare [00:03:53]: Jo det är alltid stressigt men det är inte lika stressigt som det var i början.

Intervjuare [00:03:57]: Nej.

Talare [00:03:57]: Men det är klart det är stressigt om det är ett tak per minut liksom, det måste det ju vara för att vi ska producera.

Intervjuare [00:04:06]: Får du någon insikt då i hur saker och ting fungerar, du läser till ingenjör, har du nytta av det här tror du?

Talare [00:04:14]: Nej det tror jag inte, nej alltså montör alltså det är ju, vem som helst kan montera, ja vem som helst kan bli ingenjör också för den delen men jag menar att det är två helt olika grejer, här är det mer det praktiska du gör. Jag kan ju tänka att logistikingenjörer skulle ha väldigt mycket nytta av det arbetet för det handlar, hela det är väldigt logistiskt, du måste ha rätt material i rätt tid för rätt dag och allt det måste komma samtidigt och du vet det kan inte bli fel, truckarna måste vara där och där alltså förstår du?

Intervjuare [00:04:42]: Ja, ja, ja visst.

Talare [00:04:43]: Så det är väldigt logistiskt kan jag tänka mig, men jag läser samhällsbyggnadsteknik så jag snackar om hus och sådant så det är inte som att vi bygger hus eller någonting så att det blir inte samma men jag kan tänka att alltså matematiken typ...

Intervjuare [00:04:57]: Jag tänker att det är alltid bra med praktisk erfarenhet.

Talare [00:04:59]: Ja men det är det.

Intervjuare [00:05:01]: Vad skiljer detta från arkitekt?

Talare [00:05:04]: Det jag läser?

Intervjuare [00:05:05]: Ja.

Talare [00:05:06]: Jag ville bli arkitekt först [skrattar].

Intervjuare [00:05:07]: Du ska bli arkitekt? [skrattar]

Talare [00:05:08]: Nej, nej, jag ska inte bli, alla som inte kunde bli arkitekter har ju hoppat på det här programmet [skrattar]. Ja arkitekturerna har jättehöga poäng för att komma in.

Intervjuare [00:05:17]: Aha.

Talare [00:05:18]: Men jag är ganska glad att jag inte valde det alltså det är ju för det här programmet som jag läser nu det är samhällsbyggnadsteknik och då har vi lite arkitektur i det alltså vi arbetar med CAD och Revit och allt möjligt liksom och här har jag skisspapper så vi skissar också lite så här bostäder och det är mycket mer så här omfattande kan jag tänka mig för vi arbetar mer med typ områden, bostadsområden, detaljplanen alltså sådana här grejer.

Intervjuare [00:05:40]: Intressant.

Talare [00:05:42]: Det är skitkul faktiskt alltså typ alltså man kan ha stadsplanering och sådant och det tycker jag är jätteintressant för stadsplanering är hur viktigt som helst liksom eeh i typ ett jämlikhetsperspektiv...

Intervjuare [00:05:54]: Ja.

Talare [00:05:55]: ... kan det också vara jätteviktigt att alla ska ha råd att bo och det ska vara integrerat, det ska inte vara för segregerat alltså sådana här grejer kan väldigt mycket bero på hur man har planerat staden...

Intervjuare [00:06:06]: Absolut.

Talare [00:06:06]: ... med bostäderna och allting liksom för om du lägger endast hyresrätter på ett ställe och endast bostadsrätter på ett ställe så kommer det bli segregerat hur du än vill liksom.

Intervjuare [00:06:19]: Hur, då känner du till en del naturligtvis om miljonprogrammet.

Talare [00:06:22]: Ja jag bor ju i ett [skrattar].

Intervjuare [00:06:24]: Ja.

Talare [00:06:24]: Ja.

Intervjuare [00:06:28]: Jag ska inte säga så mycket men vi har hållit på med också en utställning om Hammarkullen.

Talare [00:06:32]: Jaha aa.

Intervjuare [00:06:33]: Och jag hade ingen aning om att det fanns sådana sociala visioner alltså att man hade, jag trodde det handlade om att bygga billiga bostäder så effektivt som möjligt men det fanns ett socialt tänk bakom också.

Talare [00:06:46]: Hur tänker du nu?

Intervjuare [00:06:47]: Nej men man hade en idé om det där att alla skulle ha råd att bo.

Talare [00:06:50]: Aa.

Intervjuare [00:06:51]: Att det skulle vara si och så långt till dagis och varje barn skulle ha så mycket skola och det skulle vara sådär va så det fanns en tanke bakom det.

Talare [00:07:01]: Ja ja alltså jag menar miljonprogrammet byggdes ju när man behövde arbetare...

Intervjuare [00:07:06]: Ja.

Talare [00:07:06]: ... till Sverige och man byggde ju en miljon bostäder så det är klart att man byggde ju nästan hela stadsdelar för varje miljonprogram alltså varje projekt var det typ en hel stadsdel som byggdes upp och då behövde man ha tillgång till dagis och affärer och sådant men man la mest det som verkligen behövdes, vad är det det heter? Alltså man la alltså till exempel du behöver inte mer än typ dagis och affär så det nödvändigaste la man liksom i de här stadsdelarna och det var liksom det som de fick gå på och sen även nu så ser man att det har inte utvecklats ifrån det alltså det är det som är det dåliga att man säger miljonprogrammet i sig kan jag tänka mig var ganska bra för man byggde... [mobil ringer] paus, kan man pausa? Ja hej det är Sara. Hej, hej.

Bandningen slutar

Situation 2018-04-13:

Fortsättning på den avbrutna intervjun från förra veckan. Vi sitter vid samma bord i samma enskilda studierum på Chalmers tekniska högskola. Vi enas om att det är bättre att börja om från början eftersom vi inte hann mer än komma igång sist. Sarahs mobiltelefon ringer även denna gång under intervjun, men är ställd på ljudlöst. Hon ignorerar den.

Bandningen börjar

Intervjuare [00:00:00]: Ja, då så.

Talare [00:00:03]: Ja, det funkar såhär

Intervjuare [00:00:04]: Ja.

Talare [00:00:04]: Oj. Är det en laddare det eller?

Intervjuare [00:00:08]: Så. Ja.

Talare [00:00:09]: Ja okej, ja, ja.

Intervjuare [00:00:09]: Då så. Vad heter du?

Talare [00:00:12]: Mitt namn är Sarah Ali.

Intervjuare [00:00:15]: Och hur gammal är du?

Talare [00:00:15]: Jag är 20 år gammal.

Intervjuare [00:00:17]: Och var är du född?

Talare [00:00:21]: I Biskopsgården, eller på sjukhuset, men.

Intervjuare [00:00:22]: [Skrattar 00:00:26] Vad är din sysselsättning eller utbildning?

Talare [00:00:27]: Jag studerar på Chalmers tekniska högskola, och jag jobbar extra på Volvo, cars.

Intervjuare [00:00:35]: Okej. Hur hamnade du i Frölunda? Nej förlåt, hur hamnade du i Tynnered?

Talare [00:00:41]: Äh, i Tynnered, ja, Tynnered, Frölunda. Jo, vi bodde ju i Biskop ett tag.

Intervjuare [00:00:47]: Mm.

Talare [00:00:47]: Och det var ju nice där och så, men sen så, vad heter det, min syster, min mamma blev gravid med min lillasyster, vi var två stycken, jag och min lillebror som bodde där och då behövde vi helt enkelt ett större ställe att bo på. Äh, och vi hittade väl något i Frölunda, jag vet inte, jag var inte jättegammal när vi flyttade, jag var väl ungefär typ sex, sju år gammal, äh så att jag minns bara att vi flyttade dit och sen så växte jag upp där.

Intervjuare [00:01:17]: Har du minnen från Biskopsgården också?

Talare [00:01:20]: Ja, väldigt vaga, jag gick på dagis där, vet jag, tror jag kom in på förskolan, men jag minns att vi brukade leka vid gården jag och mina andra kompis, min bästa vän där.

Så, vi hade en typ en, typ en innergård runt husen typ, så att det var, vi gick alltid ner dit och så knackade vi på varandras dörrar och så såg mamma och pappa oss från balkongen typ och så kunde dom typ make sure att vi mådde bra.

Intervjuare [00:01:44]: Aha. Men då har du gått hela din skoltid i Tynnered?

Talare [00:01:49]: Äh, precis, men jag gick inte i skolan på Tynnered, eller alltså.

Intervjuare [00:01:53]: Nej.

Talare [00:01:53]: Jag gick i skolan från ettan till sexan där.

Intervjuare [00:01:56]: Ja.

Talare [00:01:56]: Ja och sen så bytte jag till en skola i stan.

Intervjuare [00:01:58]: Jaha, varför då?

Talare [00:01:58]: Äh, men den skolan jag gick på var inte så jättebra, så jag gick, först gick jag, ska man nämna skolan, nej det ska man inte.

Intervjuare [00:02:04]: Ja, nej, det kan du göra.

Talare [00:02:06]: Barapapa.

Intervjuare [00:02:06]: [skrattar 00:02:06]

Talare [00:02:08]: Nej men, dom var inte jättebra tyckte jag, det var inte jättebra arbetsmiljö, eller skolmiljö. För den delen. Så att jag bytte till en annan skola, en friskola i stan. Äh, och det var en engelsk skola också.

Intervjuare [00:02:20]: Oj.

Talare [00:02:20]: Vilket jag behövde, Internationella engelska skolan var det, eftersom min engelska var katastrofal, så att det var lite en utmaning.

Intervjuare [00:02:29]: Wow, men hur kändes det då?

Talare [00:02:31]: Äh, det kändes mycket bättre, jag hamnade i en jättebra klass faktiskt.

Intervjuare [00:02:34]: Ja.

Talare [00:02:34]: Äh, och hade jättebra mentor också som var jätte encouraging liksom, äh, min engelska blev inte jättemycket bättre [skratt 00:02:41], men, men.

Intervjuare [00:02:43]: [skrattar 00:02:43]

Talare [00:02:43]: Men det, jag måste ju bättre helt enkelt, fick bra betyg och sånt.

Intervjuare [00:02:48]: Men var det en väldig blandning utav människor där eller?

Talare [00:02:50]: Ja, det var det, helt klart. Alltså jag, innan så hade jag ju bara växt upp med dom som bodde liksom i Tynnered.

Intervjuare [00:02:56]: Ja.

Talare [00:02:56]: Och det var samma ansikten överallt, och sen när jag bytte då till den här andra skolan så var det väldigt många som kom kanske från Angered, Bergsjön, Biskop, liksom dom här olika stadsdelarna, äh, och det blev väldigt liksom såhär, alltså blandning av människor, olika nationaliteter, olika perspektiv, olika humor, alltså liksom såhär, och sen så blev det, ja, man blev vän med typ alla.

Intervjuare [00:03:19]: Det låter ju väldigt berikande.

Talare [00:03:23]: Det var det helt klart. 100 procent.

Intervjuare [00:03:24]: Men i Tynnered, är det som dom andra miljonprogrammen att det bor väldigt många människor från olika länder?

Talare [00:03:30]: Ja, det gör det. Det gör det helt klart.

Intervjuare [00:03:33]: Så det var väl något du var van vid egentligen.

Talare [00:03:35]: Ja, egentligen var jag det, men dom som jag gick i samma klass med.

Intervjuare [00:03:38]: Ja.

Talare [00:03:38]: Dom gillade jag, alltså, vi hade liksom, våra meningsskiljaktigheter och så.

Intervjuare [00:03:44]: Mm.

Talare [00:03:45]: Äh, så att, dom som jag började med sen, alltså det var mer att, det var mer folk som man relaterade till, jag menar, man kan inte säga typ att man kan alltså typ bara för att jag är, inte kommer från Sverige eller min familj kommer inte från Sverige så jag är egentligen såhär, ja, en brud, en inflyttad brud eller vad man ska kalla det, så betyder det inte att jag helt klart kommer liksom bara, ah, här har vi en annan typ blattetjej, henne kommer jag klicka med direkt, utan det blir väldigt mycket såhär att det, alltså det beror på också vilka familjer man har växt upp så, och i Engelska skolan så var det många som liksom kom från liknande familjer som min, så att då blev det mer att man kunde relatera till varandra på ett annat sätt liksom.

Intervjuare [00:04:26]: Absolut.

Talare [00:04:26]: Än dom andra, som bodde i Tynnered. Men det, ja, det är lite olika liksom.

Intervjuare [00:04:32]: Men du är ju född i Sverige?

Talare [00:04:32]: Ja. Jag vet inte, invandrare.

Intervjuare [00:04:35]: Känner du dig som svensk?

Talare [00:04:35]: Ja, ja... ah.

Intervjuare [00:04:40]: Ja.

Talare [00:04:40]: Alltså det beror på i vilken miljö man är också.

Intervjuare [00:04:41]: Ja.

Talare [00:04:42]: Det gör det helt klart, jag menar, öh, om jag till exempel skulle vara i en miljö där det är många som, som till exempel när många människor från Syrien kom till Sverige, och så var vi vid centralstationen och hjälpte dom och så, då kände jag mig supersvensk liksom, bara jag kunde ju det här språket.

Intervjuare [00:04:59]: Jaa.

Talare [00:04:59]: Jag kunde ju området liksom, såhär.

Intervjuare [00:05:01]: [skrattar 00:05:01]

Talare [00:05:01]: Ni hade precis kommit hit liksom och här ska jag ska visa er. Men kanske när man är med jättemånga såhär etniskt svenska liksom, kanske inte etniskt, men.

Intervjuare [00:05:11]: Ja.

Talare [00:05:11]: Du fattar vad jag menar liksom, blond, blå hår och sånt.

Intervjuare [00:05:12]: Ja.

Talare [00:05:13]: Blå hår, blå ögon.

Intervjuare [00:05:15]: Ja [skrattar 00:05:15].

Talare [00:05:15]: Äh, kanske man inte känner sig supersvensk, då blir man lite mer såhär utanför, och just typ eftersom jag kommer från Tynnered så kanske inte jag pratar världens såhär bästa svenska, och typ såhär har kollat på dom här svenska programmen som alla dom kollar på, alltså sådana här grejor liksom, och då blir det såhär, man känner sig väldigt utanför.

Intervjuare [00:05:33]: Ja.

Talare [00:05:33]: Sen typ, när man umgås med sina vänner så känner mig sig också ganska svensk liksom, för att man pratar svenska med dom. Kanske om jag umgås med mina arabiska vänner så kanske jag pratar arabiska och då blir det såhär, å, nu känner jag mig verkligen som en arab liksom, och speciellt om vi är liksom i andra miljöer och folk kollar på oss, och man bara oj, nu är jag verkligen arab, typ.

Intervjuare [00:05:51]: Vad kommer dina föräldrar ifrån?

Talare [00:05:54]: Dom är från Palestina. Dom föddes i Libanon, men ursprungligen kommer vi från Palestina.

Intervjuare [00:05:58]: När kom dom till Sverige?

Talare [00:05:58]: Pappa kom till Sverige när han var kanske 21, 22 år gammal tror jag det var. Så det var alltså, jag tror han har bott här i 25, 26 år. Så han bodde i Umeå först.

Intervjuare [00:06:11]: Ja, ja. Okej.

Talare [00:06:11]: Jättesynd, fatta att bo där liksom.

Intervjuare [00:06:15]: [skrattar 00:06:15] Skönt att han flyttade därifrån.

Talare [00:06:18]: Ja, ja, ja. Och min mamma kom hit för 22 år sen, så hon kom hit och så träffade hon, hennes syster bodde här, mamma bodde i Dubai innan, hon var matematikprofessor.

Intervjuare [00:06:29]: Jaha.

Talare [00:06:29]: Och så kom hon hit och så, såhär, love story typ, hon var hos sin syster, pappa var hos hennes systers man, och dom träffades där och blablabla.

Intervjuare [00:06:39]: Ja, ja.

Talare [00:06:40]: Och så gifte dom sig och så stannade hon bara i Sverige istället för att åka till Dubai liksom, men [skrattar 00:06:44].

Intervjuare [00:06:44]: Hon skulle bara vara, hon var bara här och hälsade på egentligen?

Talare [00:06:46]: Ja, ja, precis.

Intervjuare [00:06:48]: Aha.

Talare [00:06:48]: Ja. Precis. Så att då bara, a ja nej vi tar och stannar kvar här, jag bara, asch, mamma, kunde du inte bara liksom ha övertygat, då hade vi i alla fall haft.

Intervjuare [00:06:57]: Vad sa du?

Talare [00:06:57]: Ja men nej, jag menar, alltså hon bodde ju i Dubai innan, så jag bara, kunde du inte övertygat pappa att åka med dig till Dubai istället för att stanna kvar här?
[skratt 00:07:04]

Intervjuare [00:07:04]: Hade du hellre velat det?

Talare [00:07:05]: Nja, okej, i och för sig, Dubai är ju jättevarmt, det är det enda jag tänker på, värmen liksom.

Intervjuare [00:07:09]: [skrattar 00:07:09]

Talare [00:07:11]: Här är det ju såhär vinter.

Intervjuare [00:07:12]: Ja.

Talare [00:07:12]: 11 månader om året liksom.

Intervjuare [00:07:14]: Och resten regnar det.

Talare [00:07:16]: Ja, exakt [skrattar 00:07:16]. Exakt, exakt, exakt. Nej, men det, alltså jag gillar faktiskt Sverige, mm.

Intervjuare [00:07:22]: Men Dubai, är inte det väldigt sådär strikt muslimskt och kvinnorna får inte och?

Talare [00:07:27]: Nej, inte Dubai.

Intervjuare [00:07:27]: Inte Dubai?

Talare [00:07:28]: Nej, alltså det är väldigt väldigt få arabiska länder om du tänker så som har dom här strikta kvinno, jag menar det, alltså man hör väldigt mycket på nyheterna, men egentligen, alltså, så som jag har sett det så är det ju, främst kanske Iran så är det väldigt reglerat där, och sen så har vi kanske, äh, ja Saudiarabien typ, äh, men om du åker till till exempel, jag är i Libanon väldigt ofta, om vi åker dit så är det jättemycket turister som går runt med shorts, dom går runt med högklackade och såhär, jag minns att jag skulle ta med mig ett par högklackade skor när jag skulle till Libanon, och min kompis bara, med Sarah, får du verkligen ta på dig dom där.

Intervjuare [00:08:05]: Ja.

Talare [00:08:05]: Alltså jag bara jaa, jo, det får jag faktiskt, och Dubai är också väldigt turistland så det hade varit jätteskumt om dom hade bötfällt folk för att ha på sig kortkort eller typ såhär.

Intervjuare [00:08:19]: Ja.

Talare [00:08:19]: Men det är ju sant liksom, att i dom flesta arabiska länderna så är det

liksom väldigt knas med, speciellt såhär patriarkatet och så.

Intervjuare [00:08:26]: Ja.

Talare [00:08:27]: Äh.

Intervjuare [00:08:27]: Jag tänker på inte bara kläder utan kvinnans ställning och det här att, lite liksom, ja hela hederskulturen alltihopa detta, det med att det hela tiden är väldigt begränsande?

Talare [00:08:36]: Mm, mm, ja, ja, mm, det beror på var du befinner dig också, alltså grejen är det, om du åker till Libanon och befinner dig i Beirut så är det inte lika, nej, alltså det är nästan som att vara i Sverige. Samma sak med Dubai liksom, och så, men kanske om du åker till någon liten förort ute i Libanon, så är det att dom har väldigt såhär, ja, strikt muslimsk familj eller kristen familj kan det också vara, alltså egentligen såhär...

Intervjuare [00:09:04]: Ja.

Talare [00:09:04]: Äh, så kanske det är en annan grej, och just också för att det är en liten förort där du vet alla känner varandra och så, och jag menar, det ser även ut så i Sverige oftast när man är ute i mindre orter, så är det väldigt, alltså, blir det väldigt mer såhär att man är mån om typ kvinnans heder och sånt.

Intervjuare [00:09:22]: Ja.

Talare [00:09:23]: För att man inte vill ha ett rykte bland grannarna, eller för att man liksom vill se sig själv som den här, liksom, familjen som är bäst på allt och all...

Intervjuare [00:09:34]: [skrattar 00:09:34]

Talare [00:09:34]: Och då lägger man det på kvinnan liksom, såklart.

Intervjuare [00:09:36]: Ja.

Talare [00:09:37]: Så jag tänker att det inte bara är begränsat.

Intervjuare [00:09:38]: Nej men jag tänker på att om din mamma, om hon var professor i matematik,

Talare [00:09:44]: Mm.

Intervjuare [00:09:44]: Så måste hon ha varit ganska självständig yrkeskvinna med ganska hög position.

Talare [00:09:48]: Precis, och hon bodde ju till exempel ute i en liten förort i Libanon.

Intervjuare [00:09:52]: Ja.

Talare [00:09:53]: Mm, så att det ser inte ut så överallt, mamma, alltså mammas mamma då, hon encoura, hur säger man encourage.

Intervjuare [00:10:01]: Uppmuntran.

Talare [00:10:01]: Uppmuntrade henne jättemycket.

Intervjuare [00:10:03]: Ja.

Talare [00:10:04]: Och hennes pappa, så hon, alltså hon hjälper ju mig med min matematik, jag går ju på Chalmers nu.

Intervjuare [00:10:10]: Ja.

Talare [00:10:10]: Så nu när jag sitter och pluggar på den här matten som är katastrofal kan hon sitta liksom och hjälpa mig, och hennes föräldrar liksom, dom ville ju att det skulle bli någonting av henne. Äh, och dom flesta vill ju det.

Intervjuare [00:10:18]: Ja.

Talare [00:10:18]: Alltså jag menar, man är ju inte riktigt fast där bak längre, alltså det finns ju såhär, du kan ju hitta dom här strikta familjerna, men du vet det är inte jättemånga egentligen. Det är ju inte många som tänker, jag vill inte att min dotter ska bli någonting, lalala, man är inte fast i det tankesättet längre. Nu är det ju mer dom här små, du vet, liksom tankarna som många familjer har, typ även idag att ja, men, min dotter ska vara fin, hon ska vara orörd, typ, sådana grejor, ja.

Intervjuare [00:10:49]: Ja.

Talare [00:10:49]: Men ja, så att mamma var, det gick ganska bra för henne. Och pappa med.

Intervjuare [00:10:56]: Men kände du någon press då att, skulle du också lyckas och?

Talare [00:10:58]: Ja, alltså det är klart man har pressen, alltså speciellt när det handlade om matten så hade jag, kände mig ganska mycket pressad.

Intervjuare [00:11:04]: [skrattar 00:11:04]

Talare [00:11:05]: Av min mamma. Men, alltså, samtidigt så var hon jätteuppmuntrande också, typ om jag kuggade så sa hon typ bara att, ja men det gör inget, det finns alltid en andra chans, du tar det nästa gång typ, så hon kunde ju märka, det är inte så att, för jag blev ju själv väldigt ledsen om jag typ kuggade några ämnen, så kunde bara, ja men Sarah, du ska inte vara ledsen för det här, du gör det nästa gång, det, typ så. Sånt som händer liksom.

Intervjuare [00:11:27]: Det känns ju som en avslappnad inställning.

Talare [00:11:31]: Ja, det är det. Det är det, men jag tror hon själv gick igenom det, så att det kanske var därför.

Intervjuare [00:11:37]: Aha, aha.

Talare [00:11:37]: Hon gick ju också på universitet liksom och läste alltså, mer än fem år tror jag hon läste, till att bli matematikprofessor, så att jag tror hon själv liksom har gått igenom dom här grejorna jag går igenom just nu, som hon hade mer förståelse.

Intervjuare [00:11:50]: Hon kände in vad du kände då?

Talare [00:11:51]: Men precis, så hon har mycket mer förståelse för mig, ja.

Intervjuare [00:11:57]: Hur tycker du att din barndom var, din uppväxt?

Talare [00:12:01]: Alltså, ja, det var bra, alltså jag, jag har ju som sagt bott i Tynnered hela min uppväxt, och jag gick ju i skolan där, och skolan kanske inte var det bästa liksom. Äh, jag trivdes aldrig i den skolan jag gick i där, men när jag bytte till den andra skolan så mårde jag mycket bättre, äh.

Intervjuare [00:12:19]: Och det var högstadiet då?

Talare [00:12:20]: Ja, sjuan till nian i det högstadiet, ja.

Intervjuare [00:12:24]: Ja.

Talare [00:12:24]: Så då mårde jag superbra. Äh, så det var, alltså det var lite såhär, mm, alltså det var lite såhär olika, såhär delar i min barndom jag, dels kunde jag må bra, ibland mårde jag dåligt, lite såhär, jag gick, när jag gick, började sexan, för man bytte ju från femman till sexan till annan skola, så gick jag i en typ helsvensk klass, och det var ju det som fick mig att byta skola sen, sorry, men alltså, alltså det, jag mårde ju inte alls bra, det var jätte, dom, det var såhär en klass ifrån typ såhär Näset, det är en jätte såhär...

Intervjuare [00:12:58]: Aha.

Talare [00:12:58]: Lite finare ställe typ i Frölunda, och då var det väldigt mycket rasism där, alltså, såhär jag kände mig väldigt väldigt utanför, det var ju då jag bara, oj, den här känslan du vet, ett tag så gick jag runt med en känsla när jag gick i typ ettan till femman, och där var jag väldigt mycket utan såhär, jag kände mig väldigt mycket utanför i den klassen, dom retades, dom mobbades och så, men när jag började i sexan så blev det typ en helt annan känsla, då var det såhär, oj det här känner jag inte igen, och varför lägger dom kommentarer om det här, och varför kommenterar dom mitt hår och typ såhär, att varför säger dom att min bror är en svartskalle typ, alltså sådana här grejor typ. Äh, och jag blev väldigt såhär, mm, okej, jag vet, jag visste inte liksom om dom skojade med mig eller om dom retades, typ jag tänkte alltid, ja men det här är ju bara skoj typ, men sen när jag bytte skola så gick jag där ett tag och så bara, o shit, jag utsattes faktiskt för rasism där.

Intervjuare [00:13:48]: Så det var en annan form utav utanförskap då?

Talare [00:13:50]: Ja, men precis, precis.

Intervjuare [00:13:52]: Jaha.

Talare [00:13:52]: Så att under den biten som, alltså jag måste inte jättebra, men sen så bytte jag ju som sagt.

Intervjuare [00:13:58]: Ja. Men varför, för den skolan hade du valt, den sexan då eller?

Talare [00:14:02]: Ja, precis, alltså det var typ att man överfördes direkt, men den skolan som, den klassen som kom från Näset då var, alltså man hade typ stängt ner en skola där eller någonting, eller så hade dom tagit hela den klassen i en klump och lagt den där.

Intervjuare [00:14:15]: Jaha, så hela den klassen fick gå i Tynnered?

Talare [00:14:16]: Ja, precis.

Intervjuare [00:14:18]: Ah.

Talare [00:14:18]: Och då kände.

Intervjuare [00:14:19]: Vad tyckte dom om det?

Talare [00:14:19]: Dom kände ju varandra liksom.

Intervjuare [00:14:21]: Ja.

Talare [00:14:21]: Men jag kände inte någon av dom.

Intervjuare [00:14:22]: Nej.

Talare [00:14:24]: För dom hade lagt in två eller tre personer som hade gått i den gamla skolan där. Vad dom tyckte, I dont know, alltså, dom trodde ju dom var så jävla coola hela tiden, ja jag orkar.

Intervjuare [00:14:32]: Ja, och så hamna i Tynnered hela bunten.

Talare [00:14:33]: Ja, och dom trodde fortfarande dom var coola där, och du vet dom fick uppmuntran av lärarna och sånt, dom bara, alltså såhär, för många var skateare och dom var så jävla balla och så, och så, lärarna bara aah hej och så typ kramade dom dom, och jag bara puh, okej typ, ja, men det var skönt.

Intervjuare [00:14:50]: Ja, men lärarna såg inte att du var mobbad?

Talare [00:14:52]: Nej, alltså, nej. Det tror jag, alltså du vet många är ju ganska blinda för

sånt.

Intervjuare [00:14:58]: Ja.

Talare [00:14:58]: Liksom, så fort typ, alltså speciellt när det gällde killar också, alltså så fort killarna typ är snälla mot lärarna eller så fort dom typ visar uppmärksamhet eller gör sina läxor eller gör saker som egentligen är självklara, så blir dom typ blinda för allt annat, utan dom tycker bara å han är så söt.

Intervjuare [00:15:16]: Jaha.

Talare [00:15:16]: Och han är så duktig, och han har faktiskt gjort sin läxa för en gångs skull typ, äh, och då tror jag att det blev väldigt såhär, ja men jag som alltid gjorde mina läxor, jag som alltid liksom städade upp efter lektionen...

Intervjuare [00:15:24]: Ja.

Talare [00:15:24]: Ja men, Sarah mår väl bra, typ.

Intervjuare [00:15:28]: Men dom såg inte dig då alltså?

Talare [00:15:30]: Nej, inte jättemycket, inte så som jag kände det i alla fall.

Intervjuare [00:15:33]: Nej.

Talare [00:15:34]: Ähm, äh ja.

Intervjuare [00:15:37]: Men det var ju starkt att du bytte skola då, att shit det här går inte.

Talare [00:15:38]: Ja, ja, alltså den skolan som jag bytte till hade precis öppnat upp, så det var ju en jävla tur.

Intervjuare [00:15:44]: Ja.

Talare [00:15:44]: Kan man ju säga, ja.

Intervjuare [00:15:45]: Men var det du som bestämde eller dina föräldrar eller?

Talare [00:15:48]: Nej, mina föräldrar hade fått hem ett brev, och sen så hade dom sagt, ja men Sarah vi lägger in dig i den här skolan, och jag bara nej nej nej, varför ska ni göra det, typ det här är ju konstigt typ, äh, och så la dom in mig där då, och så var jag fortfarande osäker på om jag ville byta, men så minns jag att dagen man hade fått sina klasslistor så, jag hade ju fortfarande inte bestämt mig för om jag ville byta, så jag gick ju fortfarande kvar på den skolan i Tynnered, så minns jag att min kompis hade fått, för min kompis skulle också byta, så hon hade fått en klasslista, så där stod det ju alla namn, och så stod inte mitt namn med, och då minns jag att jag fick panik.

Intervjuare [00:16:22]: Ja, ja.

Talare [00:16:22]: Och jag bara, vet du vad, jag vill faktiskt byta, varför är inte mitt namn med på den här klasslistan?

Intervjuare [00:16:25]: [skrattar 00:16:25]

Talare [00:16:27]: Typ, och så bara, och då, du vet det var då man började reagera när man insåg att, fan jag kanske inte är med i den skolan liksom.

Intervjuare [00:16:32]: Ja, ja, ja.

Talare [00:16:34]: Så att, jag minns att mina föräldrar ringde såhär rektor bara, ja hej, du Sarah har ansökt, för vi hade ju fortfarande ansökt då, och hon bara, ja men hon hamnade bara i en annan klass, jag bara okej, vilken tur, å du vet, då bara, ja okej mamma vet du vad, jag kanske vill byta trots allt liksom, så bytte jag. Mm.

Intervjuare [00:16:50]: Skulle du vilja säga att det förändrade ditt liv?

Talare [00:16:54]: Ja, på, jo på något sätt gjorde det ju det. Du, jag vet inte, jo, 100 procent faktiskt, jag mådde ju mycket bättre, jag vet hur jag hade mått om jag hade fortsatt gå kvar i den där skolan faktiskt, och på, och om jag hade liksom, jag blev ju starkare på något sätt efter dom där liksom upplevelserna jag hade efter mig, alltså på något sätt så blev såhär alltså, om någon sa något mot mig, det var inte så att jag var tyst liksom utan jag sa alltid emot, och jag lät typ ingen såhär komma och trycka ner mig, utan om någon bara, ja men Sarah, typ jag har glasögon, aah, glasögon, och bara men kolla på dig själv typ, såhär, sådana grejor. Så jag lärde mig väl att såhär vara väldigt defensiv mot folk.

Intervjuare [00:17:37]: Men det kom ur det, för att du verkar ju väldigt så, skinn på näsan nu?

Talare [00:17:39]: Mm, ja ja ja, det är 100 procent.

Intervjuare [00:17:41]: [skrattar 00:17:41].

Talare [00:17:43]: 100, ja, det blev ju så.

Intervjuare [00:17:45]: Ja.

Talare [00:17:45]: Man var ju tvungen.

Intervjuare [00:17:44]: Var gick du gymnasiet sen då?

Talare [00:17:47]: Äh, i, ja där bytte jag också lite [skrattar 00:17:50].

Intervjuare [00:17:50]: Ja.

Talare [00:17:50]: Så jag gick i Lindholmens tekniska gymnasium först, så läste jag teknik, och det var väldigt, alltså det var, det ser inte likadant ut idag vet jag, för nu har dom fått in väldigt många såna här, andra såhär kvinnor och såhär tjejer och så, men när jag gick där så var det nästan bara killar, eller dom flesta.

Intervjuare [00:18:11]: Aha.

Talare [00:18:11]: Och då kände jag liksom, jag kände att det blev lite samma sak som den skolan i Tynnered, jag kände mig inte helt välkommen liksom. Men jag gillade ju den, jag gillade den absolut, jag hade ganska bra lärare, äh, men jag kände att, alltså jag vet inte, jag minns att jag pratade med en kompis och han sa att, ja men jag går på Katrinelundsgymnasiet, det är jättebra där, lalala, så jag bara men vet du vad jag kanske ska byta, trots allt, så jag inte går här för länge, för att även om det är bra så känns det inte 100 procent bra.

Intervjuare [00:18:40]: Nej.

Talare [00:18:40]: Man hade inte skaffat några riktiga vänner, liksom, och det blev bara såhär, så jag bytte till Katrinelund. Och det var det bästa valet i mitt liv.

Intervjuare [00:18:48]: Ja, okej.

Talare [00:18:48]: Det var så. 100 procent. Jättebra skola, jättebra lärare, jätteuppmuntrande mentor, jag skaffade riktigt bra kompisar, vi blev ett stort såhär gäng i klassen, ja, och så, det var inte såhär att jag var den nya tjejen, för dom har ändå gått med varandra ett år, utan det blev såhär även om jag var den nya tjejen så var det många som var med mig och, därifrån fick jag också med mig några av mina bästa vänner liksom, som jag fortfarande har kontakt med liksom.

Intervjuare [00:19:13]: Ja, vad härligt.

Talare [00:19:14]: Ja, så att det var lätt det bästa valet jag hade gjort, efter att det andra valet då, så byta skolor har faktiskt hjälpt mig ganska mycket.

Intervjuare [00:19:21]: [skrattar 00:19:21]

Talare [00:19:22]: Det är ju det, det är ju det liksom, om man inte mår bra i en skola så mår man ju bra i en annan liksom, och hela skolmiljön beror ju på vem du är som person och så.

Intervjuare [00:19:30]: Men tycker du ändå att, är det någon form av styrka att kunna göra det, många människor sväljer ju och står ut.

Talare [00:19:37]: Ja. Jo men det tycker jag, alltså många, ja, precis som du säger att det är många som gör det, jag tänkte också göra det, så att jag tänker ju att, det är många som tänker såhär om att, ja ja men det här är inte jättedåligt liksom, jag kan ju fortfarande överleva, ibland har jag ju kul liksom.

Intervjuare [00:19:53]: Precis.

Talare [00:19:53]: Det var ju såna tankar jag hade, jag tänkte ju det här är inte jätte, alltså, katastrofalt, jag har ju kul ibland, ibland skrattar jag liksom.

Intervjuare [00:19:59]: Ja.

Talare [00:19:59]: Men många kanske tänker på ett annat sätt, att dom tänker att, som jag liksom att, mina föräldrar hade ett ganska stort finger med i spelet, alltså att dom ville flytta över mig till den andra skolan.

Intervjuare [00:20:12]: Dom stöttade dig hela tiden?

Talare [00:20:14]: Ja, ganska mycket hela tiden, precis.

Intervjuare [00:20:16]: Ja.

Talare [00:20:18]: Äh, också alltså till slut så du vet, alltså när man, när jag redan hade gått igenom det en gång det här med att byta skola så kände jag att, men alltså den här känslan, jag kunde ju relatera den till den förra gången lite.

Intervjuare [00:20:29]: Ja.

Talare [00:20:29]: Och det var ju skönt, för då blev valet enklare.

Intervjuare [00:20:31]: Det är ju också en erfarenhet att ha med sig.

Talare [00:20:34]: Mm, precis.

Intervjuare [00:20:36]: Hur trivs du här då, på Chalmers?

Talare [00:20:37]: Ja, det är bra. Jag gillar den här skolan väldigt mycket. Äh, jag har väldigt stor klass.

Intervjuare [00:20:43]: Ja.

Talare [00:20:43]: Så vi är 250 personer i vår klass.

Intervjuare [00:20:44]: Vad sa du?

Talare [00:20:44]: 250 personer.

Intervjuare [00:20:46]: 250 personer! [skrattar 00:20:47] I en klass.

Talare [00:20:48]: Helt jävla sjukt, ja i en klass. Ja, så det var ganska svårt att hitta lite vänner typ så, nollningen tyckte jag var jättetråkig, så men jag hittade några vänner som också tyckte att nollningen var tråkig, så att vi blev vänner, och vi är fortfarande vänner idag.

Intervjuare [00:21:02]: [skrattar 00:21:02]

Talare [00:21:02]: Så man har, där har jag också typ mitt lilla kompisgäng som, vi hjälper varandra liksom, vi är med varandra på fritiden, vi hänger med varandra och så, så det är ju skönt, det är superskönt.

Intervjuare [00:21:12]: Ja, för jag tänkte precis tvärtom, när det är 250 pers så borde det ju vara lätt att hitta nån man trivs med.

Talare [00:21:16]: Nej, ja, alltså grejen är att många är såhär, alltså dom har en väldigt såhär, attityd du vet när man börjar på Chalmers så är man oftast liksom här uppe bland molnen liksom.

Intervjuare [00:21:26]: Ja, ja.

Talare [00:21:27]: Jag var såhär, fan vad har jag gett mig in på typ.

Intervjuare [00:21:30]: [skrattar 00:21:30]

Talare [00:21:30]: Och så hittade jag många som har, vi vet inte heller vad vi gett oss in på typ.

Intervjuare [00:21:34]: Oj.

Talare [00:21:35]: Ja men det var ju skönt. Och så var det typ också en kille från min klass i Katrinelund som hade börjat här, så att jag blev kompis med, eller blev kompis, vi var ju redan vänner, så vi hängde med varandra och så anslöt sig fler och fler personer och sen så bara.

Intervjuare [00:21:50]: Hur ser man på dig i Tynnered då, som går på Chalmers?

Talare [00:21:53]: Öh, alltså, jag tror att många skulle se det som att å, här kommer en rising star från Tynnered typ, förorten, och att ingen lyckas, och att men alltså jag, min typ, min ungefär kusin går ju också här, och han bor också i Tynnered.

Intervjuare [00:22:11]: Jaha.

Talare [00:22:11]: Så det är många från Tynnered som liksom har börjat på Chalmers eller andra stora skolor. Öh, men jag tror att många inte vet liksom, många inte ser Tynnered på det sättet, utan många tänker typ såhär att, ja men man går väl i högskola, man går väl i vad heter det, gymnasiet och så slutar man och, såhär har många uppfattningen av det. Men det är många som, alltså jag tänker att, faktiskt så har jag såhär träffat några lärare från när jag var yngre, som bara, å vad duktig du är, att du har tagit dig vidare typ och så, så att ja, alltså det är typ någon liten stolthet där, det är det, absolut.

Intervjuare [00:22:46]: Men hur känns det för dig?

Talare [00:22:47]: Det känns bra, det känns bra, ja.

Intervjuare [00:22:47]: Känner du dig som en förebild eller en förrädare?

Talare [00:22:51]: Nej, klart jag känner, alltså jag kan inte säga, ja okej inte för mycket luft nu, men.

Intervjuare [00:22:55]: [skrattar 00:22:55]

Talare [00:22:55]: Jag kan ju känna mig lite som en förebild. Jag har gjort jättemycket grejor, det har jag ju, och jag tror att, alltså det är många som behöver någonting att se upp till, typ.

Intervjuare [00:23:06]: Ja.

Talare [00:23:06]: Som inte bara är det här du vet gamla typ såhär.

Intervjuare [00:23:08]: Ja.

Talare [00:23:10]: Pampa typ, liksom.

Intervjuare [00:23:11]: Men man pratar ju också om just med unga tjejer att ha förebilder, att det är fortfarande så att det inte är helt självklart, konstigt nog.

Talare [00:23:19]: Mm.

Intervjuare [00:23:19]: Utan att liksom, vi kan också, vi behöver inte ta skit och.

Talare [00:23:21]: Mm, mm, mm.

Intervjuare [00:23:23]: Sånt här.

Talare [00:23:23]: Ja. Öh, men precis. Och men jag tror att många speciellt i orten har redan den attityden, du menar att.

Intervjuare [00:23:33]: Okej.

Talare [00:23:33]: Ja, att, för många är verkligen såhär att, dom tar inte skit från någon, för att dom själva har varit igenom skit.

Intervjuare [00:23:41]: Ja.

Talare [00:23:41]: Av bland annat kanske, alltså speciellt alltså killar är ju katastrofala i alla lägen, så jag tror att många har gått igenom väldigt mycket skit speciellt med killar och har bråkat och sånt, så att många har ganska tuff attityd som just kommer från.

Intervjuare [00:23:56]: Ja.

Talare [00:23:57]: Tynnered eller från olika förorter, äh, och det är just för att dom har gått igenom ganska mycket, kan jag tro.

Intervjuare [00:24:04]: Man pratar ju om att Göteborg är en väldigt segregerad stad.

Talare [00:24:06]: Mm, det är det absolut.

Intervjuare [00:24:08]: Vad tänker du?

Talare [00:24:08]: Ja, det är det ju, alltså vi har ju dels Tynnered, Biskopsgården, Angered, Bergsjön, alltså som är dom stora förorterna i Göteborg, äh och sen så har vi lite finare områden, och det är så jävla idiotiskt att man ser på det på det sättet, men det är ju det, och det är en segregerad stad, och man har inte riktigt gjort, alltså jag anser att man, inte att man gjort tillräckligt med konkreta åtgärder för att minska segregationen. Alltså det ser ju fortfarande ut typ på min gård som det gjorde som när jag var liten, och jag menar så ska det inte vara, jag var liten för kanske tio år sen och ingenting har förändrats sen dess, det är ingen som är ute längre idag heller, det är ju bara för att man inte har förnyat någonting, det är samma...

Intervjuare [00:24:55]: Vadå ingen som är ute?

Talare [00:24:58]: Alltså jag menar...

Intervjuare [00:25:00]: Du menar dom leker inte ute?

Talare [00:25:01]: Ja men alltså grejen är såhär, om du går upp till den gården som jag brukade leka på när jag var liten.

Intervjuare [00:25:06]: Ja, ja.

Talare [00:25:06]: Så ser det exakt ut som det gjorde för tio år sen, och kanske för tio år sen till, alltså man har inte förnyat någonting, man har inte gjort någonting, man har liksom bara låtit det vara, man har bara låtit det liksom, ingen går ut längre, blablabla, men om du till exempel åker till andra eller typ såhär Torslanda eller såhär Majorna eller någonting, så ser man att dom hela tiden har nya projekt på g där, och dom hela tiden ska förbättra och förnya och blablabla, äh, och såna liksom åtgärder lägger man aldrig i förorten, och det är samma sak med, alltså nu ska dom ju börja förnya miljonprogrammen, för att man har ju märkt att det är allvarliga brister i dom bostäderna.

Intervjuare [00:25:41]: Ja.

Talare [00:25:41]: som finns där, för att när man byggde dom så var det ju, vi ska bygga en miljon bostäder, dom ska se nästan identiska ut och sånt, bam liksom, men när man väl byggde dom så hade man liksom inte kanske lika starkt tänk typ i, ja men hur ska isoleringen vara, hur ska det här vara, hur ska fönstren se ut, alltså du vet, dom här tankarna man har idag.

Intervjuare [00:26:05]: Ja.

Talare [00:26:05]: Och liksom det har ju bara sett ut som det är nu och du vet grejor blir trasiga och det blir katastrofalt, äh, och nu liksom har man bara, ja okej men vi kanske ska bygga om det här, och tyvärr så blir det oftast, nu kommer vi in på ett helt annat spår, men konsekvensen blir oftast att blir högre hyror för dom som bor där, och oftast så är dom som bor där kanske såhär, ja men dom har inte kanske det bästa arbetet, det finaste arbetet, man får inte jättemycket hög lön och man kan bli tvingad att flytta och så vidare och så vidare.

Intervjuare [00:26:31]: Ja men flytta vart då?

Talare [00:26:33]: Ja men precis, där har vi också ett problem liksom, eller skaffa ett nytt jobb, alltså, ähm.

Intervjuare [00:26:41]: Vad tror du att man kan göra åt det då, segregationen för att förminska den?

Talare [00:26:43]: [pustar 00:26:43] Man har ju snackat, jag har för mig att man har snackat om att typ bygga en ny högskola i Angered.

Intervjuare [00:26:54]: Okej.

Talare [00:26:54]: Att man inte hela tiden liksom ska utvidga innerstaden, liksom, centrum åt alla håll liksom, att man bygger ut Stenpiren och så, att man fokuserar oftast på att stadskärnan ska bli större.

Intervjuare [00:27:08]: Ja.

Talare [00:27:08]: Men varför lägger man inte stadskärnan i till exempel Tynnered, att där ska man liksom, man har liksom förbättrat Frölunda torg, men mellan Frölunda torg, vad finns det, det är typ ett tomområde, det kanske, såhär, du har Slottsskogen där och sen så tar det stopp, så jag tror inte jättemånga är jätte såhär taggade på att åka hela vägen till Frölunda torg när dom lika gärna kan åka till stan, alltså, man behöver göra dom här mellanområdena som skiljer innerstaden och liksom förorterna blir mer attraktivt också så att man faktiskt vill åka in till dom här olika städ, stadsdelarna och så, så om man typ kollar på Angered, så kan du kolla från, om du åker från Centralstationen till Angered centrum, har du sett den här sträckan mellan, vad blir det nu, mellan Gamlestan och Hjällbo?

Intervjuare [00:27:55]: Ja.

Talare [00:27:55]: En helt ödelagt sträcka.

Intervjuare [00:27:56]: Ja, just det, ja.

Talare [00:27:58]: Alltså som inte har någonting, dom har gamla fabriker som liksom inte

finns kvar.

Intervjuare [00:27:58]: Nej, nej.

Talare [00:28:00]: Och så finns det en motorväg på ena sidan, och det är liksom det. Och jag menar, där har man skitmycket potential att bygga ut, och man har så mycket potential att liksom bygga ut typ, just Angered centrum som egentligen är ett litet centrum med några klädbutiker och en stor Ica-butik, och det är liksom, det räcker inte, för att Angered är ganska stort, du har Lövgärdet, du har Gårdsten, du har liksom Rannebergen, du har massa såhär olika delar i Angered, du vet folk tar bussen ner till Angered, du vet, alltså det är ju skitstort, och så har man det här lilla centrumet, det funkade inte, det är inte hållbart liksom. Äh, och det, alltså man måste verkligen tänka på att man måste bygga ut dom här stadsdelarna, för det bor faktiskt människor där. Det bor, och om man verkligen vill göra det attraktivt så för alla möjliga sorters människor, alltså jag menar med olika lön, olika bakgrund, att flytta dit, så måste ju själva stadsdelen också kunna bli attraktiv. Öh, men det ser ju ut idag så som det gjorde som när dom först byggde.

Intervjuare [00:29:02]: Men hade man inte en idé om att man skulle bo på ett ställe och så skulle man jobba på ett ställe och så skulle man handla och roa sig på ett ställe?

Talare [00:29:09]: Vad, var det inte det du pratade om innan, om att hela idén från början var att man bodde där och så hade man dagis nära till hands och så hade man affären nära till hands.

Intervjuare [00:29:18]: Ja, det krockar ju egentligen, va, men dom här, dom som är satellitstäderna.

Talare [00:29:21]: Ja.

Intervjuare [00:29:21]: För jag vet ju att, i Angered till exempel där hade man ju idén om att det skulle finnas mycket arbetsplatser också.

Talare [00:29:27]: Mm, mm mm.

Intervjuare [00:29:27]: Men sen blev det ju inte så, utan folk åkte ju emellan dom här.

Talare [00:29:29]: Nej, men, precis.

Intervjuare [00:29:30]: Och man kallade det sovstäder, för att man sover där och så.

Talare [00:29:33]: Ja. Jo, jo men precis, alltså, alltså grejen är om du ska jobba nu för tiden så är det ju, alla jobb ligger i, i centrum.

Intervjuare [00:29:41]: Ja.

Talare [00:29:42]: Det finns inget annat alternativ. Egentligen, alltså om jag ska jobba i Frölunda så kan jag jobba i skolan i Frölunda eller på fritidsgården.

Intervjuare [00:29:54]: Hur rör du dig i stan då?

Talare [00:29:56]: Eller, typ nattcentralen.

Intervjuare [00:29:56]: Hur åker du, du åker från?

Talare [00:29:58]: För att jag var på Volvo tänker du?

Intervjuare [00:29:59]: Ja, nu blev ju Volvo också då annars, men om du tänker, hur rör du dig i stan?

Talare [00:30:03]: Jaha, okej, ja men jag brukar faktiskt inte vara jättemycket i centrum, mina främsta vänner bor i Angered faktiskt, därför jag tar upp det så mycket, för jag har åkt så mycket mellan Frölunda...

Intervjuare [00:30:13]: Ja, jaha, jaha.

Talare [00:30:15]: Och Angered så jag har verkligen lagt märke till dom här små grejorna.

Intervjuare [00:30:18]: Ja.

Talare [00:30:18]: Men, så att jag brukar ju, jag brukar inte ta såhär jätte super omiljövänligt, men jag brukade ta spårvagnen dit, men det tar ju en timme och någonting.

Intervjuare [00:30:27]: Det är ju en bit, ja.

Talare [00:30:28]: Ja, tar jag bilen dit däremot tar det ungefär 20 minuter, 25 minuter på sin höjd liksom.

Intervjuare [00:30:34]: Ja.

Talare [00:30:34]: Äh, så att jag brukar väl vara med dom typ där, eller så brukar vi vara typ, alltså om det är bra väder så kanske man promenerar i stan längs hamnen typ, äh men inte mer. Alltså även stan är ganska, alltså om man tänker efter så är det inte heller jättesnyggt där, alltså om man kollar Nordstan ser ju katastrofalt ut...

Intervjuare [00:30:57]: Ja, ja.

Talare [00:30:57]: Ja, alltså det är ingen, det är ingen som vill hämta typ sin släkting från utomlands och bara, aah här ska vi kolla på Nordstan.

Intervjuare [00:31:02]: [skrattar 00:31:02]

Talare [00:31:02]: Men det är, alltså det är superäckligt och det är du vet, ett ful byggnad, bara betongbyggnad rakt på, du vet det ser ju inte bra ut, så även alltså, alltså jag tycker helt enkelt man har misslyckats med hela stadsplaneringen...

Intervjuare [00:31:14]: [skrattar 00:31:14]

Talare [00:31:14]: Alltså sorry, not sorry, jag kan inte, det ser verkligen inte bra ut, I have to say.

Intervjuare [00:31:23]: Nej men det, alltså, äh, man tänker på dom här stadsdelarna som revs, som Masthugget och Olskroken och Annedal och Landala.

Talare [00:31:32]: Mm, mm, mm.

Intervjuare [00:31:32]: Det ser ju ut som miljonprogramshus, dom byggdes ju på samma sätt.

Talare [00:31:36]: Mm, mhm mm mm.

Intervjuare [00:31:36]: Eller bara här på andra sidan gatan vid Chalmers där, Landala.

Talare [00:31:39]: Ja, jaha ja du tänker där, ja. Äh, skillnaden där dock är ju att dom har ganska nära till innerstaden.

Intervjuare [00:31:47]: Ja, just det.

Talare [00:31:48]: Så det blir en annan grej liksom.

Intervjuare [00:31:49]: Ja.

Talare [00:31:49]: För att, då har dom inte liksom kunnat bli jättesegregerade, att dom bor utanför stan. Förstår du, så även om det är ett miljonprogram så är det liksom inuti stan.

Intervjuare [00:32:02]: Aah.

Talare [00:32:02]: Så dom har inte samma liksom utanförskap, det är ingen som bara, Landala, å där bor det massa typ såhär kriminella människor och så, utan jag menar hela grejen med segregationen är ju just att man har ett visst tankesätt av människorna som bor där och är sysselsatta där.

Intervjuare [00:32:18]: Ja.

Talare [00:32:19]: Äh, även om, om du pratar typ om till exempel, säg Majorna, så tänker man inte, aah där bor det massa kriminella människor, men det är säkert jättemånga där som tar droger och gör massa skit och du vet, gör inbr, alltså såhär. Men man har inte det tankesättet så att man vet att det är oftast, majoritet av vita människor som bor där. Äh, och som liksom, det är ganska nära stan och du vet, det är ett fint område. Men kollar man där så är det, aah, massa invandrare och dom har arbetslösa föräldrar och dom bidrar ingenting...

Intervjuare [00:32:49]: Aa.

Talare [00:32:50]: Till samhället och, dom ska bara ha och ha och ha och så ska dom inte ge någonting tillbaks men du vet, vad får dom liksom.

Intervjuare [00:32:56]: En del av det här stämmer ju om man tänker på livslängd och...

Talare [00:33:01]: Ja, precis, precis.

Intervjuare [00:33:01]: hälsa, den den kom den där jämlikhetsrapporten.

Talare [00:33:04]: Ja, läste du också den? Ja, det är helt jävla sjukt.

Intervjuare [00:33:06]: Ja, jätte...

Talare [00:33:07]: Ja, speciellt, a, vad var det, alltså att man läste att livslängden i Bergsjön jämfört med, ham..

Intervjuare [00:33:18]: Vad var det tio år eller åtta år?

Talare [00:33:18]: Ja, nått någonting så att, det skil, alltså massa jävla år, och jag menar det är ingen coincidence.

Intervjuare [00:33:25]: Nej, det är inte det.

Talare [00:33:25]: Det är inget såhär, alltså det är inget sånt, alltså det är ju typ, hur har man lagt resurserna, hur har man sett till att dom får det bästa möjliga sättet att leva på? Det har man inte gjort, man har inte sett till att den blivit så.

Intervjuare [00:33:38]: Men hur var det att växa upp i Tynnered då, för att där har du ju Näset och dom här. Askim...

Talare [00:33:42]: Ja

Intervjuare [00:33:42]: Det är ju riktiga överklass-områden...

Talare [00:33:43]: Dit hade jag aldrig...

Intervjuare [00:33:45]: Så nära.

Talare [00:33:46]: Ja, ja men det var ju det jag sa att, den klassen som jag började i...

Intervjuare [00:33:50]: Ja, just det.

Talare [00:33:50]: Kom just från Näset, och det var ju inte, alltså, det var ju då jag visste att, alltså jag visste inte ens att det existerade, för jag hade ju bott i min lilla bubbla i Tynnered.

Intervjuare [00:34:00]: Du var aldrig?

Talare [00:34:00]: Nej.

Intervjuare [00:34:02]: Vid havet och bada...

Talare [00:34:03]: Vi kanske var, till Askim åkte vi.

Intervjuare [00:34:05]: Jaha.

Talare [00:34:05]: Askimbadet.

Intervjuare [00:34:06]: Men inte Näsetbadet då.

Talare [00:34:07]: Nej.

Intervjuare [00:34:07]: Och Smitten och dom här?

Talare [00:34:09]: Nej, nej nej.

Intervjuare [00:34:09]: Som ju är närmare egentligen.

Talare [00:34:11]: Nej, det gjorde vi inte, alltså.

Intervjuare [00:34:12]: Varför inte då?

Talare [00:34:13]: Alltså jag tror Askim var en större mötesplats för många familjer som åkte dit.

Intervjuare [00:34:17]: Jaha.

Talare [00:34:17]: Äh, I dont know faktiskt, för jag har faktiskt aldrig varit i, jo jag har varit i Näsetbadet kanske en eller två gånger.

Intervjuare [00:34:22]: Ja.

Talare [00:34:22]: Men vi åkte liksom aldrig in dit utan vi åkte just Askim, för där var det motorväg och så.

Intervjuare [00:34:26]: För det är ju mycket närmare egentligen.

Talare [00:34:27]: Mm, om man tänker efter så är det det.

Intervjuare [00:34:30]: Ja.

Talare [00:34:30]: Mm.

Intervjuare [00:34:31]: Men det kändes inte så?

Talare [00:34:31]: Nej, inte för mig, inte på det sättet, och alltså, jag åkte ju dit sen till Näset när jag hade börjat den här klassen så åkte jag, för att alltså du vet det var liksom det skummaste, bara så, det här ligger inte i Frölunda, du vet man blir såhär, det är såna skillnader.

Intervjuare [00:34:46]: Ja.

Talare [00:34:46]: Alltså det är helt sjukt, för här har vi bara pang, ett område, du vet massa miljonbostäder, du har fattigdom, du har arbetslöshet, du har ditten du har datten och så åkte man dit och bara, aah massa villaområden, du vet, det är bara sjukt när man tänker hur det kan vara så.

Intervjuare [00:35:03]: Så nära.

Talare [00:35:03]: Ja, alltså att dom verkligen ligger kant i kant också. Ja. Nä.

Intervjuare [00:35:10]: Jag vet jag var ute och cyklade en gång och så åkte jag ner, för att det var på sommaren alltså, åkte jag ner för att ta ett dopp. Och åkte in mellan, det var inte precis där utan det var mer åt Askim-hållet till, men där hittade jag en liten väg in och så kom jag ner och så var det en liten strand där.

Talare [00:35:21]: Mm.

Intervjuare [00:35:21]: Och så kände jag mig som en inkräktare, för det var, för alltså det var ju allmän strand, det är ju havet, tillhör ju alla va.

Talare [00:35:27]: Aa.

Intervjuare [00:35:27]: Men det kändes ändå som jag kom in och trängde mig på.

Talare [00:35:30]: Ja.

Intervjuare [00:35:30]: Och då är jag ändå liksom vit och medelklass och alltihopa detta, det måste ju känts för dig...

Talare [00:35:34]: Ja, ja ja. Ja, ja, ja. Ja alltså jag åkte in dit igen efter den gången i alla fall, för att alltså det var verkligen såhär, och du vet, folk kollade ut genom fönstren typ och stirrade, tänkte det här, min kompis bor också i ett såhär medelklassvitt område i, vad heter det, i Eklanda, nej inte Eklanda, Ek...

Intervjuare [00:35:53]: Ekedal? Ekeback?

Talare [00:35:54]: Nej, aah, det ligger typ vid Mölndal i alla fall, så minns jag att hon hade sagt att hon är med den här gruppen för alla som bor där, och så hade dom typ skrivit ja men hallå såg ni dom där två typ araberna som gick runt där på gatan, ni borde typ vara extra uppmärksamma, jag kände inte igen dom och dom kom inte från det här området liksom.

Hade dom skrivit. Men alltså du vet alltså att det blir, ja, för alltså jag tänker att alltså det man helt enkelt kan göra det är att man faktiskt alltså, det är inte omöjligt att blanda.

Intervjuare [00:36:20]: Nej.

Talare [00:36:20]: Kanske, det kanske inte behöver vara villor du vet, radhus med lägenheter, med, alltså du vet såhär att man gör ett sånt område som är till för alla.

Intervjuare [00:36:29]: Ja.

Talare [00:36:29]: För det är helt sjukt att du ska känna dig som en inkräktare i en stad som är din.

Intervjuare [00:36:33]: Ja.

Talare [00:36:33]: Liksom.

Intervjuare [00:36:35]: Ja, precis.

Talare [00:36:35]: Det är inte som att du åker in på ett privat område, det är en allmän plats.

Intervjuare [00:36:38]: Mm, mm.

Talare [00:36:38]: Men dom har gjort det till ett privat område för sig själva, och så, blickarna och kommentarerna och så gör att du känner dig själv som inkräkt, inkräktare.

Intervjuare [00:36:47]: Men hur känns det, finns det motsatt, fast tvärtom i Tynnered, är ju det liksom ditt, det som du kan bäst eller Angered, om det kommer dit människor som inte bor här, blir det...

Talare [00:36:57]: Nej...

Intervjuare [00:36:59]: Blir det också sådär liksom?

Talare [00:36:59]: Nej, det bor ganska, mm...

Intervjuare [00:37:00]: Eller är det?

Talare [00:37:01]: Nej alltså, det som kanske skulle vara är om det kommer in typ en stor grupp svenskar, kanske typ såhär 20, 25 personer, typ, som går med varandra i ett stort klick och typ har värsta märkesglasögonen och massa såhär gucci-väskor och så, och då skulle man bara, oj, ni kommer inte härifrån.

Intervjuare [00:37:19]: Ja.

Talare [00:37:19]: Men jag menar, om det kommer såhär nån svensk eller två eller tre eller såhär, en grupp såhär, som går runt där, det är ingen som tänker på det, utan du vet det bor

ju svenskar där också.

Intervjuare [00:37:27]: Ja.

Talare [00:37:27]: Det är ingen som lägger nån mer tanke på det, å vi bara, ja okej, du vet, där är dom [skrattar 00:37:35] typ.

Intervjuare [00:37:36]: Men du bor, du bor kvar där fortfarande?

Talare [00:37:38]: Ja.

Intervjuare [00:37:38]: Vad, vad tänker du, var vill du bo sen? Vad har du för, hur tänker du framtiden?

Talare [00:37:43]: Ja, alltså grejen är, vi har ju vår lägenhet där, alltså alltid, jag skulle inte vilja flytta därifrån alltså.

Intervjuare [00:37:50]: Du vill inte flytta?

Talare [00:37:51]: Nä, alltså grejen är, jag har ju en lägenhet här vid Chalmers, det har jag.

Intervjuare [00:37:55]: Du har en lägenhet vid Chalmers?

Talare [00:37:57]: Ja, här uppe vid Chalmers studentbostäder.

Intervjuare [00:37:59]: Så du bor där?

Talare [00:38:00]: Äh, nja, alltså jag har den mest för att studera, det är ganska låg hyra på den, så att jo jag bor ju där, kanske typ om jag är ute sent typ och du vet, jag vill inte komma hem och störa mina föräldrar, så har jag kanske varit med mina vänner och så är det en sen kväll, ja men då åker jag dit och sover eller typ om jag har mycket plugg så är jag där och liksom, eller om jag vill ha lugn och ro typ, men sen så ser jag det ändå inte som att jag har flyttat ut, för att jag brukar oftast komma hem till mina föräldrar liksom, leka med min lillebror, vara med dom, du vet, det blir den här slags kommunikationen, alltså, man vill ju inte tappa den heller.

Intervjuare [00:38:33]: Är du äldst syskon?

Talare [00:38:34]: Ja, det är jag, precis. Så jag känner mig lite...

Intervjuare [00:38:37]: Så det är ingen som har flyttat ännu?

Talare [00:38:39]: Nej, men precis, precis. Så att, men där skulle jag typ inte kunna bo på heltid, det är det som är det sjuka, även om det är så pass nära stan och så, så blir det väldigt såhär att, man har inte den gemenskapen där, alltså det finns typ, du vet du är där alldeles själv, du åker hiss typ med en okänd person, alla står, båda två står och stirrar i sina telefoner, sen så går man av hissen, ni kanske bara, man bor på samma våningsplan, men du

vet man säger inte hej, man hälsar inte på varandra, alltså det är sån sjuk stämning. Typ när det har varit jag liksom, min trappuppgång, alla hälsar på varandra, vi bjuder varandra på mat, du vet, alltså det är fortfarande en sån stark gemenskap. Och det beror ju på att vi har ju kommit från annan liksom miljö, därför att man pratar med varandra så att aldrig och så typ, lär känna varandra på tio minuter liksom, så.

Intervjuare [00:39:28]: Men där i Tynnered, jag menar, där runt ikring där du bor, där bor samma människor där som har bott där i många år?

Talare [00:39:33]: Ja.

Intervjuare [00:39:34]: Det är inte så att det har flyttats in och ut och så utan det?

Talare [00:39:37]: Nej, ja kanske några få men, många bor, har ju bosatt sig där liksom.

Intervjuare [00:39:41]: För det låter ju som att det är människor som du har känt hela livet.

Talare [00:39:43]: Ja, men precis, alltså det, alltså även typ när vår nya granne flyttade in så var det fortfarande samma stämning på något, alltså det är ganska sjukt, men jag tror det blir, alltså det är en annan miljö också, det är en helt annan miljö än när du vistas i typ innerstan, därför att, det blir väldigt såhär typ att det ska vara, du ska vara lite finare och du ska vara lite bättre, du ska vara hit och dit och...

Intervjuare [00:40:08]: Mm, men hur ser du på den här, för det finns ju problem också där, jag menar det här med, man bränner bilar och det liksom är.

Talare [00:40:15]: Ja.

Intervjuare [00:40:16]: Gangsters och alltihopa.

Talare [00:40:18]: Ja.

Intervjuare [00:40:18]: Hur ser du på det, känner du dig, är du rädd någon gång, känner du dig otrygg?

Talare [00:40:22]: Nä, alltså.

Intervjuare [00:40:25]: Har du blivit hotad?

Talare [00:40:25]: Nej, nej alltså det är väldigt alltså, jag har aldrig vittnat om en skjutning, alltså jag har aldrig vittnat att någon har skjutit varandra. Jag såg när jag var liten, jätteliten så såg jag en gång att en bil brändes.

Intervjuare [00:40:41]: Ja.

Talare [00:40:41]: Det såg jag, det var det sjukaste. Det är det enda jag har sett, men sen kanske såklart typ om man kommer hem och så har man hört att nån, alltså, nån gång så har

man kanske skjutit en annan person och så blir man såhär lite rädd för sig själv.

Intervjuare [00:40:52]: Aa.

Talare [00:40:52]: Och så åker man hem ändå, men alltså det är inte jätte, alltså jag känner inte av otryggheten i alla fall, på ett personligt plan, men jag kan ju förstå det på ett plan, alltså du vet när man hör om det så ofta så tror jag att man själv också blir räddare.

Intervjuare [00:41:09]: Ja.

Talare [00:41:09]: Om du förstår hur jag tänker liksom, när man hör att o shit, där dog en person, och så bara går man runt och tänker på det att, alltså jag tror att det bidrar väldigt mycket till en rädsla. Självt har jag inte upplevt något sånt, det har jag inte. Men jag tror att även typ, ja men om jag ser en massa killar som hänger på torget typ så blir jag såhär, o shit, jag känner mig rädd, men sen så ser jag, oj, där kanske står min bror med dom, ja men då är jag inte lika rädd.

Intervjuare [00:41:32]: Aah, aah.

Talare [00:41:33]: Förstår du, och då fattar jag, oj dom ska egentligen bara in på Subway och kanske handla en macka, det är hans vänner, dom gör inget speciellt. Men just den bilden jag har fått i mitt huvud är ju, alltså många har fått, många har den här bilden att man känner sig otrygg så fort något sånt händer.

Intervjuare [00:41:47]: Ja.

Talare [00:41:48]: Äh, och du vet det är ganska sjukt, för oftast så händer det inte så mycket.

Intervjuare [00:41:53]: Nej.

Talare [00:41:53]: Med alltså, oftast händer det inte, speciellt en civilperson, som mig, kommer dom inte bara, ey, ge mig dina pengar. Det händer i storys, det händer på filmer, men det händer liksom inte i verkligheten.

Intervjuare [00:42:03]: Nä, nej.

Talare [00:42:06]: Öh, men ändå är man rädd, det är man liksom.

Intervjuare [00:42:07]: Men det är det okä, för det var lustigt det du sa med att, så kommer man på att där står min brorsa.

Talare [00:42:12]: Aa.

Intervjuare [00:42:12]: Och då är det liksom, då är dom inte okända längre.

Talare [00:42:14]: Nej, men precis.

Intervjuare [00:42:14]: Utan det är liksom det du är rädd för på något vis, det som är okänt.

Talare [00:42:16]: Men, nej men precis, precis, och jag tror att, varför är man rädd för det som är okänt liksom? Vad har dom gjort dig innan, har dom någonsin kommit fram och trakasserat mig, hotat mig eller så? Nej, dom står på Frölunda torg och ska handla liksom mat. Äh, men jag tror att även, såklart alltså, speciellt som kvinna också så är man ju alltid.

Intervjuare [00:42:38]: Dessutom ja.

Talare [00:42:41]: Alltså man är alltid i den otryggheten, ja. Det är man alltid liksom, så att, jag ska inte gå runt och säga att ja men det finns, alltså det är bara en påhittad rädsla(?) utan den finns ju på riktigt också, för att det är ju sant att många blir ju liksom utsatta för massa fucking hemskheter liksom. Och det vill man ju inte bli själv, så man måste fortfarande ha vakten uppe, vart du än befinner dig liksom.

Intervjuare [00:42:59]: Men, men den, precis, vart du än befinner dig.

Talare [00:43:02]: Precis.

Intervjuare [00:43:03]: Ja.

Talare [00:43:04]: Alltså typ i stan, kanske en utekväll eller så, så ser du massa män, typ, det kan vara vita, det kan vara icke-vita, det kan vara vad som helst liksom. Så fort det är en man så bara [vislar till 00:43:18] gard up.

Intervjuare [00:43:19]: Okej.

Talare [00:43:20]: Förstår du? Så att, jag tror men, ja.

Intervjuare [00:43:23]: Ja jag förstår ju, men jag har ju inte varit med om det själv...

Talare [00:43:25]: Mm.

Intervjuare [00:43:26]: Jag blev lite lätt chockad när jag förstod att det finns vissa gator som man som kvinna inte går på, för jag har alltid kunnat röra mig fritt, jag har inte liksom tänkt att det är farligt, det kanske har varit det men jag har inte ens tänkt det, och så har jag hört liksom, nej den går man ju inte och liksom.

Talare [00:43:41]: Nä. Nä, jo alltså jag jag, jag har själv inte varit på någon sån gata om du tänker, men jag kan ju lätt tänka mig vad för gator man menar, typ, alltså om du ska, om du ska till stan en sen kväll, du ska inte gå mellan hus liksom, därför att det inte finns någon person, det är att det kanske inte är upplyst, du ska helst inte gå på tomma gator, alltså förstår du, man ska helst försöka röra sig där det alltid är mycket folk. Och det är typ en självklarhet för mig.

Intervjuare [00:44:07]: Ja.

Talare [00:44:07]: Det är det som är det sjuka, jag har aldrig tänkt att du inte tänker så. Men det är en ganska självklarhet för mig, att sånt gör man bara inte, du går bara inte till en viss gata.

Intervjuare [00:44:14]: Men det verkar ju vara i din egenskap av kvinna då, eller ung tjej, men så som min dotter, hon kommer ju från stan, men hon har precis samma, det kunde varit hon som sa det där.

Talare [00:44:24]: Ja.

Intervjuare [00:44:25]: Som du säger nu.

Talare [00:44:25]: Ja. Men det är bara, alltså, det bara, och det är liksom, det är synd liksom...

Intervjuare [00:44:32]: Ja.

Talare [00:44:32]: att det ska kännas som otryggt. Som sagt i din egna stan.

Intervjuare [00:44:34]: Ja, a, ja men det, gäller det bara Göteborg då?

Talare [00:44:37]: Öh, nej.

Intervjuare [00:44:38]: Nej.

Talare [00:44:38]: Nej. Nej, klart inte. Det är nationellt. Alltså internationellt.

Intervjuare [00:44:42]: Internationellt, ja.

Talare [00:44:44]: Internationellt, 100 procent, alltså när mina vänner var, vi var i Grekland på en resa.

Intervjuare [00:44:50]: Ja.

Talare [00:44:50]: Så vågade vi ibland inte ens ta taxi hem.

Intervjuare [00:44:52]: Nej.

Talare [00:44:53]: Trots att vi var fyra personer.

Intervjuare [00:44:54]: Precis, a.

Talare [00:44:56]: Liksom så.

Intervjuare [00:44:57]: Det är riktigt illa alltså.

Talare [00:44:59]: Men det är, ja det är fucked up, det är det, det är det. Ähm.

Intervjuare [00:45:04]: Hur ser du på Göteborg?

Talare [00:45:07]: Alltså, du vet när man säger Göteborg så, alltså bara ordet Göteborg är väldigt hemtryggt för mig, det är det.

Intervjuare [00:45:12]: Ja.

Talare [00:45:12]: Alltså typ, om, vi ska dissa Stockholm nu, men du vet, om du säger Stockholm...

Intervjuare [00:45:15]: [skrattar 00:45:15]

Talare [00:45:15]: Så låter det väldigt såhär, mekaniskt och du vet, folk hatar varandra, för det är massa personer från Stureplan och såhär. Men när du säger Göteborg, du vet, jag tänker såhär, hemtrygghet, alltså det är ändå mitt hem liksom. Äh, och så. Men sen ska man gå in på Göteborg och verkligen såhär k-tshh, såhär borra igenom, ja men det är inte lika hemtryggt som det låter ibland. Och du vet, det krävs väldigt mycket såhär krafter för att liksom bli det, att får det enat, alltså det måste bli enad stad. Det ska inte vara såhär att jag har varit i alla förorter i Göteborg men jag har aldrig varit i typ, jag hade aldrig varit i Majorna förrän typ kanske förra eller förrförra året.

Intervjuare [00:45:54]: Ja, okej.

Talare [00:45:54]: Förstår du, bara för att jag visste inte ens vart det låg.

Intervjuare [00:45:57]: Nej.

Talare [00:45:58]: Jag vet inte liksom vart Torp ligger, ingen aning, eller det här stället utanför Korsvägen, minns inte ens vad det heter...

Intervjuare [00:46:08]: Men när du började åka in till stan och gå den Engelska skolan, hur kändes det då?

Talare [00:46:12]: Precis, då upptäckte jag typ, oj det är mer typ än Tynnered.

Intervjuare [00:46:15]: Ja.

Talare [00:46:15]: Och då upptäckte jag att, ja men det här är ju stan, och det här är det här, och där, men då rörde jag mig fortfarande endast i innerstan.

Intervjuare [00:46:22]: Ja.

Talare [00:46:22]: Och i innerstan är det ju inte heller jätte såhär, att det bara är en viss typ av människor som bor, utan alla rör sig i innerstan.

Intervjuare [00:46:29]: Känner du dig som en göteborgare?

Talare [00:46:30]: Ja. Det gör jag.

Intervjuare [00:46:32]: Ja.

Talare [00:46:32]: Speciellt när man kommer till hamnen också, en solig dag.

Intervjuare [00:46:34]: [skrattar 00:46:34]

Talare [00:46:35]: Måsar, jag vet inte vad, då var det verkligen det, jo, det gjorde jag. Och sen så insåg jag också att man kunde cykla från innerstan till Marklandsgatan, eller till, vad heter det, Slottsskogen, och vidare till Frölunda, och då blev det också som att man connectade stan på något vis, alltså det blev såhär, oj, Tynnered ligger inte så långt bort som man tror.

Intervjuare [00:46:56]: Nej, nej.

Talare [00:46:57]: Alltså i din hjärna psykologiskt sett känns det som att Tynnered är superavskilt från innerstan, men du kan fan cykla eller till och med jogga dit.

Intervjuare [00:47:05]: Ah. Faktiskt. Den är fin den gamla cykel, cykelbanan.

Talare [00:47:09]: Aa.

Intervjuare [00:47:09]: Gamla ban, järnvägen.

Talare [00:47:10]: Jag åker longboard i den, ja.

Intervjuare [00:47:12]: Ja.

Talare [00:47:12]: Ja, helt jävla sjukt.

Intervjuare [00:47:14]: Ja, ja, men det sitter mycket i mentaliteten i huvudet då, att det är så stort, långt emellan.

Talare [00:47:18]: Precis.

Intervjuare [00:47:18]: Ja.

Talare [00:47:19]: Precis. Det är det.

Intervjuare [00:47:21]: Vad har du för drömmar, till livet?

Talare [00:47:24]: Allt. Vet inte, det vet jag inte.

Intervjuare [00:47:25]: [skrattar 00:47:25] Vad vill du?

Talare [00:47:29]: Ja, alltså, jag vill ju jobba som det jag håller på att studera till,

samhällsbyggare.

Intervjuare [00:47:34]: Ja.

Talare [00:47:34]: Äh, och jag vet inte, alltså kanske i nice samhällsbyggnad, alltså jag menar, det handlar inte bara om att bygga bostäder.

Intervjuare [00:47:44]: Nej.

Talare [00:47:44]: Förstår du, utan det handlar om att bygga en stad, det handlar om att planera en stad, det handlar om att, alltså få en jämlik stad, och det kan man faktiskt göra genom att bygga bostäder på rätt sätt, och liksom rätt plats också. För att få en mer gemens, gemenskap i stan liksom.

Intervjuare [00:48:08]: Mm, mm.

Talare [00:48:09]: Äh, så alltså det hoppas jag att kunna accomplish i framtiden.

Intervjuare [00:48:13]: Ja.

Talare [00:48:14]: Och sen vill jag flytta härifrån [skratt 00:48:15].

Intervjuare [00:48:14]: Härifrån vart då?

Talare [00:48:16]: Ja, jag vet faktiskt inte, men jag vet att jag måste i alla fall flytta från Göteborg nån gång, kanske kommer jag tillbaka hit senare, men man måste ju komma ut ur den här hålan, alltså.

Intervjuare [00:48:23]: [skrattar 00:48:23]

Talare [00:48:25]: Nej, men jag skojar, a men du vet, det här, alltså som du sa, vinter elva månader om året och regn typ en månad, det, allts...

Intervjuare [00:48:33]: Men du tänker, då låter det som inte Sverige, utan?

Talare [00:48:36]: Ja, ja, ja, ja, inte Sve, absolut inte Sverige.

Intervjuare [00:48:39]: Vad är det som lockar?

Talare [00:48:39]: Men alltså, jag vet inte, alltså kanske typ en helt ny världsdal typ, inte ens Europa.

Intervjuare [00:48:47]: Ja, vilken då? Vad lockar?

Talare [00:48:51]: Kanske såhär Sydamerika.

Intervjuare [00:48:53]: Okej.

Talare [00:48:54]: Colombia, kanske.

Intervjuare [00:48:56]: Jaha.

Talare [00:48:56]: Nej men det, alltså, för alltså jag vet att, eller vi hade en inlines-tävling när jag var yngre, jag åker ju hastighetsskridskor, och så åker jag inlines på sommaren, och så kom det ett lag från Colombia hit, som vi körde mot liksom, vi tävlade mot, och jag minns att det var, dom var så jävla sköna, och du vet dom var verkligen såhär, även om dom kom från en helt annan värld så, du vet, vi hade kul tillsammans, och jag har verkligen varit liksom, ja, alltså, vet inte, bara intresserad av att åka dit, allmänt liksom, inte bara flytta dit utan kanske bara resa. Jag vet inte hur det blir.

Intervjuare [00:49:24]: Ja.

Talare [00:49:25]: Men det är ändå typ en annan, det är en annan världsdel, en annan, ett annat land och så typ en helt annan miljö, så det hade varit nice.

Intervjuare [00:49:33]: Vill du ha familj och barn och?

Talare [00:49:37]: Ja, det är inget jag tänker på just nu, va.

Intervjuare [00:49:40]: [skrattar 00:49:40]

Talare [00:49:41]: Det är verkligen inte, jag tänker mest att, eh, jag vill ha mig själv typ.

Intervjuare [00:49:47]: [skrattar 00:49:47]

Talare [00:49:48]: Öh, men i framtiden, kanske.

Intervjuare [00:49:50]: Ja, ja.

Talare [00:49:50]: Min mamma skaffade mig när hon var 28 år, så det är det som får mig att fortsätta liksom bara, ja ja ja jag har fortfarande 10 år på mig. Okej inte ens 10, sju år, shit, count down.

Intervjuare [00:50:02]: [skrattar 00:50:02]

Talare [00:50:02]: Kan, men jag måste i alla fall bli klar med min utbildning innan och resa lite mer, och så för att liv, kanske när jag är 50 typ, åh.

Intervjuare [00:50:12]: Om du fick önska dig någonting?

Talare [00:50:14]: Ja men sånt kan man inte, aöh.

Intervjuare [00:50:19]: [skrattar 00:50:16] Någonting, det var någonting du skulle ändra, om du fick bestämma precis hur ditt liv skulle vara, utan begränsningar.

Talare [00:50:22]: Oj. Men det vill man ju typ inte.

Intervjuare [00:50:25]: Ja, nej.

Talare [00:50:27]: Nej men vill man bestämma hur sitt liv ska vara.

Intervjuare [00:50:27]: Nej, jag frågar dig.

Talare [00:50:29]: Då vet man ju vad som ska hända, det är inte så jävla roligt. Jag vet ju, jag blir ju inte ens taggad för jag vet ju att jag kommer åka till det landet.

Intervjuare [00:50:36]: [skrattar 00:50:36]

Talare [00:50:37]: Du vet, ja alltså om jag fick önska mig vad jag ville. Peace in the world, peace in the middle east, alltså jag vet inte, så klart, du vet. Klart man vill ha fred på fucking jorden, så får du min önskan att gå i uppfyllelse, I'm very happy liksom. Ja.

Intervjuare [00:50:58]: [skrattar 00:50:58] Är du nöjd med ditt liv?

Talare [00:51:00]: Ja, det är jag. Det måste jag säga att jag är.

Intervjuare [00:51:01]: Det verkar så. [skrattar 00:51:02]

Talare [00:51:03]: Ja, ja, ja. 100 procent. Jag är nöjd med vart jag är och hur det har blivit och allt som har hänt dess innan också.

Intervjuare [00:51:10]: Ja, vad härligt. Ha, äh, är det någonting som du skulle vilja tillägga sådär som du tyckte att vi har inte pratat om? Som du vill säga innan vi slutar?

Talare [00:51:22]: Vad sa du?

Intervjuare [00:51:23]: Är det någonting som du vill tillägga som du tycker att vi inte har pratat om eller något som är viktigt för dig eller

Talare [00:51:27]: Nej...

Intervjuare [00:51:27]: betyder något eller?

Talare [00:51:28]: Nej.

Intervjuare [00:51:29]: Som vi inte har kommit in på?

Talare [00:51:33]: Nej. Nej, jag vet inte. Alltså vi skulle kunna prata i timmar känns det som. Vi har pratat i 50 minuter nu, helt sjukt. Äh, men vi hade säkert kunna hitta ett nytt ämne som vi kunde öppna och bara gå in på, så jag tror att vi avslutar.

Intervjuare [00:51:48]: Ja, okej [skrattar 00:51:48]

Talare [00:51:48]: För annars så blir det tre timmar till typ.

Intervjuare [00:51:52]: Ja, men det är bra. Tack, tack ska du ha.

Talare [00:51:56]: Tack så jättemycket. Får man höra på den här intervjun sen?

[bandningen slutar]